

ת"פ 22235/01/19 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד אחמד אבו רמוז

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 22235-01-19 מדינת ישראל נ' אבו רמוז

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	אחמד אבו רמוז
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד מונעם ת'אבת
הנאשם	

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 28.7.2018 במחסום בירושלים, נמצא הנאשם יושב ברכב שנעצר לבדיקה. במהלך הבדיקה טען הנאשם בפני השוטרים שאין לו ת"ז ומסר לשוטרים מספר תעודת זהות שאינו תקין. תוך כדי הבדיקה הנאשם יצא מהרכב ונס על נפשו. השוטרים תפסו את הנאשם לאחר מרדף, האחרון החל להשתולל ולבעוט באחד השוטרים בראשו ובכתפיו. לכן הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**) ובביצוע עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק. כל זאת עשה הנאשם שעה שהוחלט בתיק אחר כי ישהה במעצר בית לילי, כשהנאשם הפקיד 1,000 ₪ להבטחת תנאי השחרור.

מהלך הדין

הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית ואף לא נתבקש תסקיר בעניינו של הנאשם.

נסיבותיו של הנאשם ורישומו הפלילי

הנאשם כבן 25, רווק ומתגורר עם אמו ואחיותיו, ולדבריו, מפרנס אותן. לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות. מדובר בביצוע עבירות אלימות רכוש והונאה, כאשר הרשעתו האחרונה מיום 19.6.2019 היא בגין הפרת הוראה חוקית - אירוע שהוא מאוחר לאירוע נשוא תיק זה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת כי יש להטיל על הנאשם מאסר לריצוי בפועל על-בסיס מתחם של עד 9 חודשי מאסר בנסיבות העניין ולנוכח נסיבותיו של הנאשם.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש מאסר מותנה לנוכח מכלול הנסיבות.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על ביטחון הציבור ושלוחיו וכן עמידה על ערך שלטון החוק וההגנה עליו. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40'ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בנסיבות שבהן הנאשם הפר את תנאי שחרורו והטעה באופן מודע את השוטרים שעצרוהו במחסום שגרתי. כמו כן ניסה להימלט מהם ואף היכה אחד מהם (הגם שלא הורשע בעבירת תקיפה) - מדובר בנסיבות חמורות יחסית; הנאשם עשה את מעשיו כדי להתחמק מאימת הדין, כפי שאמר בעצמו - ואין זו נסיבה לקולא; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשה, בהיותו בגיר; הנזק שנגרם הוא הכאת השוטר וטרחה מיותרת לשוטרים. הנזק הפוטנציאלי רב יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - טווח הענישה בעבירות בנסיבות אלו הוא רחב. ברע"פ 50213/18 **בדיר נ' מ"י** (מיום 28.6.2018) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי למאסר קצר, בנסיבות דומות, אם כי שם נגזר מאסר בפועל ל-5 חודשים בשל עבירות נוספות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר על-תנאי לבין 5 חודשי מאסר וכן ענישה צופה פני עתיד וקנס עד 10,000 ₪ וכן פיצוי למתלונן.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40'א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר, המפרנס כעת את משפחתו; לחובתו עברו הפלילי, לרבות בעבירה דומה (מאוחרת לעניינו); הנאשם נטל אחריות למעשים וחסך זמן שיפוטי.

המיקום במתחם - בנסיבות המקרה, במקום את הנאשם בתחתית המתחם, אך במקום לשלוח אותו לכלא, אטיל עליו מאסר על-תנאי משמעותי וקנס שיבטאו את חומרת המעשים. סברתי שלשלוח את הנאשם חזרה לכלא כעת, יהווה פגיעה באינטרס הציבורי. יש לאפשר לנאשם לנסות ולשקם את חייו באורח נורמטיבי, ועונש מסוג זה עשוי להוות עבורו

זריקת עידוד בכיון זה.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירות בהן הורשע בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. קנס בסך 5,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.12.2019 או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ג. פיצוי למתלון השוטר אלירן דאלי בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים החל מיום 1.12.2019, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ד. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירות בהן הורשע בתוך שנתיים מהיום או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על חילוט סך של 1,000 ₪ בת"פ 17160-07-17.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תש"פ, 02 אוקטובר 2019, במעמד הצדדים.